Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0163

Potrzeba ustanowienia ukierunkowanych przepisów karnych i odpowiedzialności platform, aby skutecznie przeciwdziałać cyberszykanowaniu i nękaniu w internecie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2026 r. w sprawie potrzeby ustanowienia ukierunkowanych przepisów karnych i odpowiedzialności platform, aby skutecznie przeciwdziałać cyberszykanowaniu i nękaniu w internecie (2026/2693(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej artykuły dotyczące godności ludzkiej, prawa do życia, wolności wypowiedzi, praw dziecka, praw ofiar, prywatności komunikacji i ochrony danych osobowych,

– uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,

– uwzględniając art. 83 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW[1],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW[2] („dyrektywa w sprawie praw ofiar”),

---

1 Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj.

2 Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę realiów rynkowych[3],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1385 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej[4],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)[5],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji)[6],

– uwzględniając wytyczne Komisji z 10 października 2025 r. dotyczące środków zapewniających wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w internecie zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2022/2065[7],

– uwzględniając komunikat Komisji z 10 lutego 2026 r. pt. „Plan działania przeciwko cyberszykanowaniu »Bezpieczniejsi w internecie, razem silniejsi«” (COM(2026)0071),

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z 25 listopada 2025 r. pt. „Cyberbullying – Insights from science, policy and legislation” [Cyberszykanowanie – spostrzeżenia z dziedziny nauki, polityki i prawa],

– uwzględniając komunikat Komisji z 11 maja 2022 r. pt. „Cyfrowa

---

3 Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj.
4 Dz.U. L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.
5 Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.
6 Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj.
7 Dz.U. C, C/2025/5519, 10.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5519/oj.

dekada dla dzieci i młodzieży: nowa europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci (BIK+)” (COM(2022)0212),

– uwzględniając komunikat Komisji z 9 grudnia 2021 r. pt. „Bardziej inkluzywna i bezpieczna Europa: rozszerzenie wykazu przestępstw UE o nawoływanie do nienawiści i przestępstwa z nienawiści” (COM(2021)0777) oraz załączony do niego wniosek dotyczący decyzji Rady,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2024 r. w sprawie rozszerzenia unijnego wykazu przestępstw o nawoływanie do nienawiści i przestępstwa z nienawiści[8],

– uwzględniając krajowe przepisy przeciwko cyberszykanowaniu, w tym irlandzką „ustawę Coco”,

– uwzględniając przemówienie Jackie Fox, matki Coco Fox, w Parlamencie Europejskim 10 marca 2026 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet,

– uwzględniając strategię Komisji na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2026–2030 z 8 października 2025 r. (COM(2025)0725),

– uwzględniając swoją rezolucję z 26 listopada 2025 r. w sprawie ochrony małoletnich w internecie[9],

– uwzględniając art. 136 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że cyberszykanowanie oznacza zachowania realizowane za pośrednictwem technologii cyfrowych, których głównym celem lub skutkiem jest wielokrotne lub ciągłe poniżanie, wykluczanie społeczne, znieważanie, nękanie lub krzywdzenie osób, w szczególności dzieci i młodzieży;

B. mając na uwadze, że cyberszykanowanie jest coraz większym problemem, co potwierdzono w planie działania Komisji przeciwko cyberszykanowaniu; mając na uwadze, że 18,3 % dzieci na całym świecie doświadczyło cyberszykanowania za pośrednictwem wiadomości elektronicznych lub postów w mediach społecznościowych; mając na uwadze, że w Europie około 1 na 6 dzieci w wieku od 11 do 15 lat zgłasza, że padło ofiarą cyberszykanowania; mając na uwadze, że w latach 2018–2022 liczba nastolatków będących ofiarami cyberszykanowania wzrosła o jedną czwartą w przypadku chłopców i o prawie jedną czwartą w przypadku dziewcząt; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich pięciu lat cyberszykanowanie było niezmiennie głównym powodem

---

8 Dz.U. C, C/2024/5733, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5733/oj.

9 Dz.U. C, C/2026/1708, 24.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1708/oj.

kontaktowania się z telefonami zaufania centrów bezpieczniejszego internetu;

C. mając na uwadze, że badanie Eurobarometru „Stan cyfrowej dekady w 2025 r.” wykazało, iż 92 % obywateli UE uważa, że istnieje pilna potrzeba podjęcia przez organy publiczne działań mających na celu ochronę dzieci w internecie przed cyberszykanowaniem i nękaniem w internecie, co podkreśla pilną potrzebę podjęcia skoordynowanych działań w celu zapobiegania i przeciwdziałania cyberszykanowaniu oraz łagodzenia jego szkodliwych skutków we wszystkich państwach członkowskich;

D. mając na uwadze, że cyberszykanowanie w nieproporcjonalnie większym stopniu dotyka osoby znajdujące się na styku wielu czynników zwiększających ich podatność na zagrożenia, w tym kobiety i dziewczęta, osoby LGBTIQ+, młodzież, dzieci z niepełnosprawnościami, osoby pochodzące ze środowisk mniejszościowych, migrantów oraz młodzież dyskryminowaną ze względu na pochodzenie etniczne, a także mając na uwadze, że te nakładające się na siebie podstawy dyskryminacji potęgują doznaną krzywdę;

E. mając na uwadze, że cyberszykanowanie i nękanie w sieci, w tym znieważanie za pomocą zdjęć, mają poważne i długotrwałe konsekwencje dla ofiar – zwłaszcza małoletnich – takie jak szkody psychiczne, wykluczenie społeczne, a w skrajnych przypadkach nawet utrata życia;

F. mając na uwadze, że cyberszykanowanie należy w wielu przypadkach postrzegać jako formę przemocy ze względu na płeć, włączając w to rozpowszechnianie intymnych zdjęć bez zgody osób na nich widocznych, skoordynowane kampanie nienawiści oraz ataki na kobiety pełniące funkcje publiczne; mając na uwadze, że sztuczna inteligencja nadaje cyberszykanowaniu nowy, niebezpieczny wymiar, wymierzony przede wszystkim w kobiety i dzieci;

G. mając na uwadze, że cyberszykanowanie ma wymiar transgraniczny, ponieważ często ma miejsce na platformach społecznościowych, w aplikacjach do przesyłania wiadomości, w środowiskach gamingowych i innych przestrzeniach internetowych; mając na uwadze, że stało się to jednym z największych zagrożeń dla bezpieczeństwa w sieci oraz dobrostanu małoletnich i młodzieży w UE;

H. mając na uwadze, że nie ma prawnej definicji cyberszykanowania wspólnie uzgodnionej na szczeblu unijnym lub międzynarodowym; mając na uwadze, że w państwach członkowskich nadal utrzymuje się znaczna rozbieżność przepisów dotyczących definicji cyberszykanowania oraz sankcji za nie, co skutkuje nierównym poziomem ochrony ofiar oraz brakiem pewności prawnej dla organów

ścigania;

I. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły specjalne przepisy karne dotyczące cyberszykanowania; mając na uwadze, że przepisy krajowe, takie jak irlandzka „ustawa Coco”, próbują przeciwdziałać szkodliwym zachowaniom w internecie, w tym rozpowszechnianiu bez zgody intymnych obrazów i poważnemu nękaniu w internecie; mając na uwadze, że 9 grudnia 2021 r. Komisja zaproponowała dodanie „przestępstwa z nienawiści” do unijnego wykazu przestępstw określonego w art. 83 ust. 1 TFUE; mając na uwadze, że wniosek ten nie uzyskał niezbędnego jednomyślnego poparcia wśród państw członkowskich;

J. mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji ogłosiła w swoim orędziu o stanie Unii w 2025 r., że powoła panel ekspertów, który będzie doradzał w kwestiach bezpieczeństwa dzieci w internecie oraz ewentualnych ograniczeń wiekowych dotyczących dostępu do mediów społecznościowych; mając na uwadze, że oczekuje się, że współprzewodniczący przedstawią przewodniczącej Komisji swoje ustalenia i zalecenia do lata 2026 r.;

K. mając na uwadze, że model biznesowy niektórych platform internetowych sprzyja rozpowszechnianiu nienawistnych treści, przyczyniając się do niebezpiecznego środowiska internetowego dla małoletnich, kobiet, osób LGBTIQ+ i innych mniejszości; mając na uwadze, że Komisja wszczęła szereg postępowań na mocy aktu o usługach cyfrowych przeciwko bardzo dużym dostawcom usług internetowych w związku z cyberszykanowaniem i nękaniem;

Plan działania Komisji przeciwko cyberszykanowaniu

1. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji przeciwko cyberszykanowaniu jako ramy zwalczania tego zjawiska, w tym zaproponowaną w nim definicję umożliwiającą spójną ocenę statystyczną i wymianę najlepszych praktyk, a także bardziej rygorystyczne wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów;

2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że plan działania przeciwko cyberszykanowaniu koncentruje się na prewencji i umiejętnościach cyfrowych jako skutecznych narzędziach długoterminowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia nakładów na dostosowaną do wieku edukację cyfrową oraz szkolenia nauczycieli, aby zapewnić dostęp do tych zasobów dzieciom we wszystkich kontekstach społeczno-ekonomicznych;

3. ponownie wzywa państwa członkowskie do ustanowienia kompleksowych krajowych planów przeciwdziałania cyberszykanowaniu oraz wprowadzenia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za przestępstwa związane z cyberszykanowaniem, z uwzględnieniem powagi i powtarzalności tych czynów oraz stopnia wrażliwości ofiary;

4. uważa, że ofiary powinny mieć możliwość zgłaszania cyberszykanowania w łatwy sposób; zauważa, że aby scentralizować zgłaszanie, skoordynowane wsparcie i gromadzenie dowodów, plan działania przeciwko cyberszykanowaniu przewiduje internetową aplikację bezpieczeństwa przeciwko cyberszykanowaniu jako przyjazny dla użytkownika i ogólnounijny interoperacyjny mechanizm zgłaszania;

Prawo karne

5. wyraża zaniepokojenie faktem, że pomimo działań legislacyjnych i politycznych na szczeblu unijnym i krajowym zjawisko cyberszykanowania oraz nadużyć z wykorzystaniem zdjęć lub filmów nadal nasila się w całej UE, co wskazuje, że istniejące instrumenty, w tym zobowiązania wynikające z aktu o usługach cyfrowych oraz harmonizacja przepisów w ramach dyrektywy w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, mogą okazać się niewystarczające, by sprostać pełnej skali i powadze tego problemu;

6. stwierdza, że Plan działania przeciwko cyberszykanowaniu nie zawiera środków w dziedzinie prawa karnego na szczeblu UE;

7. wzywa Komisję, by oceniła potrzebę przyjęcia bardziej zharmonizowanego podejścia do zdefiniowania cyberszykanowania na szczeblu UE; wzywa Komisję do zbadania, czy cyberszykanowanie, w tym rozpowszechnianie materiałów o charakterze intymnym bez zgody osoby, której dotyczą, należy uznać na szczeblu UE za szczególnie poważne przestępstwo o wymiarze transgranicznym; ponownie wyraża poparcie dla włączenia przestępstw z nienawiści – które mogłyby obejmować najpoważniejsze formy cyberszykanowania – do wykazu przestępstw UE zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE;

8. podkreśla, że niezbędnym elementem skutecznego zwalczania cyberszykanowania są organy ścigania dysponujące odpowiednimi zasobami, w tym odpowiednim personelem, wiedzą techniczną i infrastrukturą informatyczną; zwraca się do Komisji i Europolu o zwiększenie zdolności śledczych państw członkowskich w tym względzie, włącznie ze zwalczaniem cyberszykanowania transgranicznego;

9. zachęca państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami w dziedzinie strategii prawnych; podkreśla, że w działaniach należy priorytetowo traktować środki zapobiegawcze, edukacyjne i uświadamiające skierowane do dzieci, rodziców i nauczycieli, a także umiejętności cyfrowe i podejście naprawcze, zwłaszcza w przypadku małoletnich;

10. wzywa do szybkiego wdrożenia i transpozycji zmienionej dyrektywy o prawach ofiar;

Platformy internetowe i akt o usługach cyfrowych

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby platformy ponosiły odpowiedzialność za zapobieganie cyberszykanowaniu i przeciwdziałanie mu;

12. zwraca uwagę, że model biznesowy platform internetowych sprzyja rozpowszechnianiu nienawistnych treści, a tym samym pogarsza stan bezpieczeństwa online, w szczególności dla małoletnich, kobiet, członków społeczności LGBTIQ+ i innych mniejszości; podkreśla rolę hiperspersonalizowanych systemów rekomendacji, które propagują nawoływanie do nienawiści i obniżają rangę mniej dzielących treści;

13. podkreśla, że niektóre aspekty nękania i cyberszykanowania reguluje akt o usługach cyfrowych, w szczególności jego art. 28, który już zobowiązuje dostawców do zapewnienia wysokiego poziomu prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich; zwraca w związku z tym uwagę na wytyczne Komisji w ramach aktu o usługach cyfrowych, w których określono, w jaki sposób platformy mogą zapewnić bezpieczeństwo małoletnich korzystających z ich usług; zauważa, że bardzo duże platformy internetowe zasadniczo nie wdrożyły tych środków; wzywa Komisję i państwa członkowskie do skuteczniejszego egzekwowania art. 28 aktu o usługach cyfrowych oraz przepisów aktu o usługach cyfrowych dotyczących zgłaszania i działania, które mają wpływ na ochronę ofiar cyberszykanowania;

14. wzywa Komisję do doprowadzenia do końca toczących się spraw z dziedziny egzekwowania prawa, do wszczynania śledztw w sprawie wszelkich naruszeń art. 28 aktu o usługach cyfrowych, w tym ryzyka systemowego stwarzanego przez systemy rekomendacji, oraz do rygorystycznego egzekwowania spoczywającego na platformach obowiązku zgłaszania i usuwania treści; zdecydowanie odrzuca wszelkie próby ponownego otwarcia aktu o usługach cyfrowych; zwraca uwagę, że dostęp naukowców, który umożliwia akt o usługach cyfrowych, ma kluczowe znaczenie dla stanowienia prawa uwzględniającego dowody empiryczne;

15. wzywa Komisję do podjęcia działań w związku z ogłoszonymi wytycznymi dla zaufanych podmiotów sygnalizujących cyberszykanowanie, aby pomóc wyjaśnić ich rolę w zwalczaniu nielegalnych treści;

16. wyraża ubolewanie z powodu obecnego braku ram prawnych umożliwiających wykrywanie materiałów przedstawiających wykorzystywanie seksualne dzieci w internecie i wzywa Komisję do podjęcia szybkich działań w celu zapewnienia wprowadzenia dobrowolnych mechanizmów zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych; podkreśla obowiązki platform w zakresie zapewnienia dzieciom bezpiecznej przestrzeni cyfrowej, w której przestrzegane są

ich prawa podstawowe i prywatność danych każdego użytkownika;

Inne środki

17. wyraża zaniepokojenie coraz częstszym wykorzystywaniem sztucznej inteligencji do nadużyć, w tym do generowania materiałów głęboko zafałszowanych, klonowania głosu i tworzenia treści intymnych bez zgody; ponownie podkreśla potrzebę wprowadzenia zakazu aplikacji, które „rozbierają” zdjęcia, na podstawie aktu w sprawie sztucznej inteligencji w ramach negocjacji nad pakietem zbiorczym w sprawie sztucznej inteligencji; wzywa dostawców do niezwłocznego przestrzegania art. 50 aktu w sprawie sztucznej inteligencji dotyczącego przejrzystości i znaków wodnych, aby zapewnić wyraźne oznakowanie treści generowanych przez sztuczną inteligencję w celu złagodzenia szkodliwego wpływu materiałów głęboko zafałszowanych, zwłaszcza na małoletnich;

18. wzywa Komisję do zbadania, czy obowiązujące na mocy prawa UE wymogi dotyczące oceny ryzyka i ograniczania ryzyka w wystarczającym stopniu obejmują operatorów gier online, w szczególności tych, którzy oferują funkcje komunikacji w czasie rzeczywistym, które mogą narażać nieletnich na cyberszykanowanie;

19. przypomina o wynikających ze zmienionej dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych obowiązkach ochrony małoletnich przed treściami nielegalnymi i szkodliwymi oraz wszystkich użytkowników przed treściami nawołującymi do przemocy lub nienawiści; wzywa Komisję do monitorowania wdrażania tej dyrektywy w państwach członkowskich;

20. przypomina o potrzebie wzmocnienia ochrony i wsparcia ofiar cyberszykanowania; wyraża zaniepokojenie tym, że działalność organizacji ofiar jest coraz bardziej zagrożona ze względu na brak środków finansowych; apeluje o zwiększenie i zapewnienie trwałości finansowania przez UE organizacji społeczeństwa obywatelskiego, telefonów zaufania i służb udzielających wsparcia ofiarom oraz o włączenie środków zapobiegania cyberszykanowaniu i reagowania na nie do krajowych strategii zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem małoletnich i innych słabszych grup społecznych;

°

° °

21. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.